

ikke kunde stille Ændringsforslag. Det mente han, var noget, Regeringen burde lægge sig efter og sørge for, at det paa klagede Forhold ikke skete. Det er et Ønske, som naturligvis maa deles af enhver Finansminister, men jeg er bange for, at det er et Ønske, hvis Gennemførelse vil støde paa overordentlig mange Vanskeligheder. Hvis man tænkte sig, at man satte Tidspunktet til den 1. Februar og sagde, at efter den Tid maatte intet Ændringsforslag komme ind paa Finansloven, tror jeg, at man jævnlig vilde blive vanskeligstillet. Naar en Foranstaltning viste sig moden til Gennemførelse i Løbet af Februar eller i Begyndelsen af Marts Maaned, og der var Enighed hos alle Partier om, at man egentlig gerne vilde have den gennemført, vilde dette saa ikke kunne ske, skønt man vilde synes, at det vilde være ganske urimeligt, at den skulde udsættes et helt Aar, fordi man havde sat en saadan Termin. Hvis man besluttede sig til at overholde den, vilde man vistnok komme til paa særlige Love at gennemføre en hel Del Foranstaltninger, som nu opføres paa Finansloven. Det er en Vej, som man endnu af og til gaar, men det er en Vej, som ikke er anbefalelsesværdig. Thi hvis vi f. Eks. sluttede Budgettet af den 1. Februar og derefter fik en Række særlige Love med Udgifter paa, vilde Finansloven i endnu ringere Grad end nu give et virkeligt Billede af den finansielle Tilstand. Imidlertid maa, som sagt, selve det ærede Medlems Tanke i hvert Fald rent teoretisk have enhver Finansministers Sympati, og jeg skal gerne, saa vidt jeg kan, bidrage mit til, at der fra alle Sider bliver stillet Ændringer til Finansloven saa betids, som det under alle Hensyn er muligt.

Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) rettede en Række Betragtninger til mig, men jeg skal kun svare ganske kort paa dem. — Han udtalte sig om de ny Skatter og var skeptisk med Hensyn til deres Provenu; navnlig mente han, at Ejendomsskylden ikke vilde komme til at vise sig at være stigende, og sagde ganske kategorisk, at Ejendomsskylden, som den nu var lignet, var lignet alt for høj over hele Landet. Det forekommer mig for øvrigt mærkeligt, at netop et Medlem af Overskyldraadet vil komme med en saadan Udtalelse i dette Ting, idet et Medlem af Overskyldraadet paa Forhaand maa være paa det rene med, at Overskyldraadet havde ramt rigtigt i sine Kendelser, og at man derfor maatte gaa ud fra, at Ejendommenes Værdier vare satte rigtige. Jeg

tror ikke, at det ærede Medlem har Ret, og jeg tror ogsaa nok, at denne Skat som de andre Skatter efterhaanden vil komme til at vise en Stigning, selv om den ikke for Ejendomsskyldens Vedkommende vil blive overordentlig stor.

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa en Del Toldbetragtninger. Dem skal jeg dog i Dag forbigaa, idet jeg skal henvise til, hvad jeg har udtalt i det andet Ting. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at jeg der har sagt, at den Toldreform, vi maa have, nødvendigvis maa pege i Retning af Frihandel. Jeg tror, at en saadan Toldreform er den eneste mulige at gennemføre her i Landet i Øjeblikket. Men jeg tilføjede ganske vist samtidig, at der ved en saadan Toldreforms Gennemførelse maatte for hver enkelts Posts Vedkommende vises alle berettigede Hensyn til de bestaaende Interesser og den bestaaende Ordning. Imidlertid tror jeg ikke, det vilde være frugtbart paa dette Tidspunkt at indlade os paa en videre Diskussion om Protektionisme og Frihandel.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) henlede min Opmærksomhed paa, at der foreligger Andragender fra Beboere i Frederiksborg Amt om Aflysning af forskellige Afgifter, navnlig Høveriafgifter deroppe. Det er mig bekendt, at saadanne Andragender foreligge, og det er mig ogsaa bekendt, at der er foranstaltet meget indgaaende og vidtløftige Undersøgelser af disse Afgifters Karakter og deres Aføselighed i sin Tid. Der foreligger allerede en trykt Fremstilling deraf, som jeg netop i denne Tid er i Færd med at gøre mig bekendt med, og naar dette er sket, vil Afgørelsen blive truffen; hvordan den vil falde ud, kan jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om.

Endelig har jeg endnu en Bemærkning at gøre til det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling). Det ærede Medlem indledede med at sige, at han aldeles ikke troede paa de gode Tider, tværtimod, der var Nedgang alle Vegne, og det saa aldeles ikke lyst ud. Jeg ved nu heller ikke af, at jeg har udtalt mig om gode Tider for Forretningslivet, hvad han nærmest tænkte paa; jeg har kun talt om, at endnu ere Statsindtægterne i Opadgaaen, og de to Forhold behøve ikke nøjagtigt at være det samme. Men efter det ærede Medlems Mening maatte vi vente Nedgang og vel ogsaa en Nedgang i Statsindtægterne. Ikke desmindre vil det ærede Medlem have, at jeg i denne Rigsdagssamling paa ny skulde indbringe det Lovforslag angaaende Æn-